

విశాఖపట్నం ట్రాన్స్ నుంచి దుర్గ్ రెళ్లే పాసింజర్ రైలు బయల్దేరాడానికి సిద్ధంగా ఉంది. విశ్వప్రయత్నం మీద ఒలింపిక్ గోల్డ్ మెడల్ కొట్టేయచ్చేమోగాని, పాసింజర్ రైల్లో సీటు సంపాదించడం, అందులో సగా కిటికీ ప్రక్క సంపాదించడం బహుదుర్లభం. సీటుకోసం ఆరాటపడుతూంటే ఓ అమ్మాయి సీటు ఆఫర్ చేసింది. అందులోనూ కిటికీవక్క. నక్కలోక త్రొక్కివచ్చామో అనుకున్నా. ఈ బోగీ నిండా కూరగాయలు అమ్ముకునే వాళ్ళు వ్యాపారస్తులు, కూలీలు, చిన్నావెళ్ళా ఉద్యోగస్తులతో కిటికీటలాడిపోతోంది.

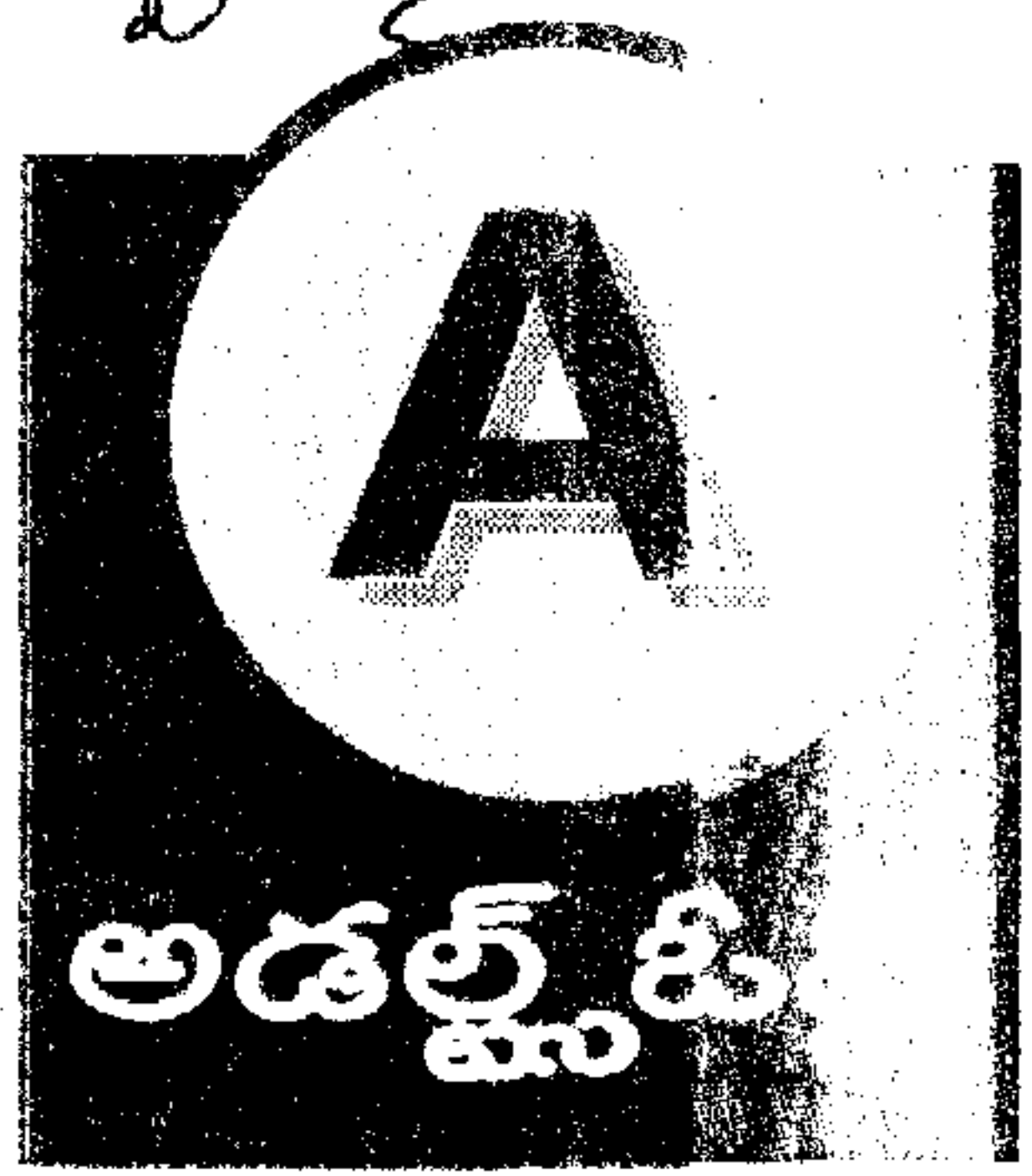
ఎవరెవరో ఆరుగురు క్లాక్ జీలు పట్టుకుని ఆమె చుట్టూ చేరారు. వారంతా కొలీగ్ని, వాళ్ళ మాటలు బట్టి అర్థమయింది. ఆవగింజనుంచి అణబాంబు వరకు, ఆఫీసులో ఉండరు అప్పన్న దగ్గర్నుండి, యు.ఎన్.ఓ, కోఫీ అన్నన్ గా వరకూ, వాళ్ళ మాటల్లో దొడ్డు తున్నాయి. విశాఖఉక్కు ప్రయిటీకరణ నుంచి ఫిజీ సంక్షోభం వరకు వరిష్కారమార్గాలు కుప్పలు కుప్పలుగా వాళ్ళదగ్గర ఉన్నాయి.

వాటిని అంతగా నేను వ్రణించుకోలేదు. ఎందుకంటే అవి సిద్ధాంతానికి కట్టుబడి ఉన్నవి కావు. పదిమందికీ అంగీకారం గ్యము కాకపోవచ్చు. నా దృష్ట్యా ఎదురుగా కూర్చొన్న జీనియస్ కోమలాంగి మీద. చేతిలో ఉన్న నా భార్య ఉత్తరం మీద. ఉత్తరం విప్పాను.

ప్రియమైన శ్రీవారికి, ఈ మధ్య ఓ ఫంక్షన్ కి వెళ్ళాలని రెండువందల రూపాయలు పెట్టి వజ్రాల్లాంటి రాళ్ళు పొందిన రోల్డ్ గోల్డ్ నక్లెస్ కొన్నాను. చూడబానికీ ఒరిజినల్ కంటే చాలా బాగుంది. ఫంక్షన్ కి వెనుకుని వెళ్ళివచ్చేసరికి ప్లా మెడనిండా దురదతో పెద్దపెద్ద కురుపులు వచ్చేసాయి. యాంటీబయాటిక్స్ ఎక్కువగా

ఫాంటసీ

ఔచ్యసాయి

వాడేగాని తగ్గవంటున్నారు డాక్టర్లు. గర్భిణిని కదా యాంటీబయాటిక్స్ ఎక్కువ వాడకూడదట. ఏమయితేనేం ఇప్పటివరకు వెయ్యిరూపాయలు వదిలేయ్. ఇప్పుడిప్పుడే తగ్గుముఖం పడుతున్నాయ్. ఫ్యాన్సీ ఆర్టికల్స్ ఇంకెప్పుడూ కొనకూడదని బుద్ధాచ్చింది. ఇంట్లో అతివిలువైన నగనట్రా ఉన్నా ఫ్యాన్సీ కోసం ప్రాకులాడడం నా ఖర్చుమే. ఆర్టికల్స్ లోనే కాదండోయ్. మనుషుల్లో కూడా ఫాంటసీ గాళ్ళు

డబ్బుకోసం ఇంత నీచాని: దిగజారుతారా మనుషుల! ఎంతటి నయవంచన. శ్రీమతి చెప్పకనే ప్రింది మనుషుల్లో కూడా సాంటసీగా భృంబారని. అర్థం చేసుకోలేక: యాను. రాత్రంతా నిద్రపోలేదు. తెగ మధనపడ్డాను.

మరుసటి రోజు సాయంత్రం రూంకి వచ్చేసరికల్లా రూంలో ఒక కవరు వడి ఉంది. విప్పాను.

సర్, డబ్బు కోసం ఎంత నీ: నికి వడికట్టిందిది అనుకుంటున్నారు కదూ. లేదండి, మీకు తొందర: గ్రవ. తొందరపడి అలాంటి డెసిషన్ తీసు కోకండి. నా కొలిగ్ కూతురికి బ్బు చేస్తే తప్పనిసరి పరిస్థితుల్లో సెవెన్హిల్స్ లో జాయిన్ చేయటం కోసం నా గొలుసు తాకట్టు పెట్టే డబ్బు తెచ్చాను. ఇంట్లో తెలిస్తే నానా: డవ జరుగుతుందని భయపడి, మీరు తొందరపడి ఇంటికే వచ్చు తీసు: పవస్తారని ఊహించలేక నాచి తారుమారయినప్పుడు వచ్చు, అందులో: లును ఉండిపోయాయని దర్శించాను. మీ తొందరపాటు వల్లే ఇంత అ: ర్థం జరిగింది అయినా ఊడపిల్ల ఇంటికి అలా రాత్రిళ్లు రావచ్చా? మా: క్కు వట్టి డబ్బు మనిషి. ద్రాశీ వైసాకి నన్ను కూడా ఇలాగే నిలదీస్తుంది.

మీకు జరిగిన అవమానానికి నన్ను క్షమించండి. మీ అవమానం నాదిగా భావించి గొలుసు విడిపించి ఇం: గ్లో ఇచ్చేస్తున్నాను. మీరొస్తే నోటు ఇప్పించేస్తాను. ఈ సాయంత్రం వచ్చి " న్ను క్షమించేను" అని చెప్పవరకు భోజనం కూడా చేయను. సదా: మీ స్నేహాన్ని కోరుకుంటూ మీ రాకకై అనుక్షణం ఎదురుచూసే,

మీ పిచ్చిది
లెటర్ చదివాక, నామనసు: పించిపోయింది. తప్పునేమీ చేసి, ఆమెను నిందించి మహాపాపం చేశాను. జం, తనుకూడా ఇలా జరుగుతుందని అనుకుని ఉండదు.

సాయంత్రం తన ఇంటికి వె: చ్చాను. వీధి దీపాలు ఇంకా కాయనట్లుంది, చీకటిగా ఉందా ప్రాంతం.

"ఏవండీ!" బయటకూర్చు: ప్పి ఆ పెద్దావిడ్డి ఉద్దేశించి పన్నాను. "రండి బాబు, మీ కాళ్లకు: లుక్కుతాను, నిన్న జరిగిన పొరపాటుకు మంచిమనసు చేసుకుని నన్ను: న్నించండి" అంటూ ఎంతో భోతుంటే దూరంగా జరిగి "నేనేం అ: క్కోలేదండి, మీ స్థితిలో నే ఉన్నా అలా చేసేవాడ్డి. పెద్దవారు, ఏం బాధ: పడకండి" అన్నాను. "అమ్మడూ" మెల్లగా పిలి: పింది కూతుర్లనుకుంటూ. తెల్లని నైటీలో, నల్లని శిగల్: తెల్లని మల్లెదండ గుబాళిపుతో, కమ్మని నవ్వుతో. యాభయ్యవ మిస్ డ: గానివర్సలా వయ్యారం ఎకబోస్తూ లోప: లనుండి వచ్చింది.

"అల్లుడిగార్ని లోపలికి తీస: కెళ్లమ్మా" అందావిడ.

నన్నే, పులకరించిపోయింది నామనసు. మరుక్షణమే ఏం సంబంధం ఇది. ఎవరికి అల్లుడ్డి: ఎలాంటి అల్లుడ్డి? గుండె గుభ: మంది.

రండి అంటూ కుడిచేయిన: దుకుని లోనికి తీసుకొనిపోయింది. ఆ స్పర్శతో నానరాల్లో వెచ్చని నెత్తురు జరజరమంటూ జారుతున్నట్లు అనిపించింది. వళ్ళంతా పులకరింతలు ప్రాకి

త్రుళ్ళిపడేలా చేసింది. మా వెనుకగా వచ్చిన ఆవిడ, "అమ్మా! అల్లుడిగార్ని వేడివేడిగా గారెలు, మాంసంకూర పెట్టమ్మా" అంది ఆప్యాయంగా. నాలో ఉచ్చాస, నిశ్వాసాల స్థాయి పెరిగింది. నన్ను ఇరుకాతి ఇరుకైన గదిలోకి తీసుకెళ్ళి మంచంపై కూర్చోబెట్టి, వాటిని తీసుకొచ్చి ముందుంచింది తను.

"ఎందుకోయ్ ఇవన్నీను" అన్నా. "అల్లుడి మర్యాద, మొట్టమొదటిసారిగా ఇంట్లో అడుగుపెట్టారుగా, తినండి" అంది గోముగా.

"వద్దు, ప్లీజ్" "నామీదింకా కోపమా? నన్ను క్షమించనే లేదా?" బుంగమూతి పెట్టి అలకవహించింది.

"నోనో.. మన మధ్య క్షమవణ లెందుకు? నువ్వేం తప్పు చేశావని?" ముఖంలో ముఖం పెట్టి అడగవలసి వచ్చింది గది మరింత ఇరుకైంది కాబట్టి.

"అయితే మరేం తినడం లేదు? తినిపించనా?" అంటూ అక్కన చేర్చు కున్నట్లు ప్రక్కన ఒడిలో చేరి కొద్దికొద్దిగా నోటికందించడం ప్రారంభం చింది.

ఆ ఆప్యాయత, అనురాగం నన్ను వివశుడ్డి చేశాయి. మనసంతా నులి వెచ్చగా హాయిగా ఉంది. ఆమె చేరువలో బ్రతుకెంత హాపీగా ఉంటుందో అనిపించింది. నాకు తెలియకుండానే నా కుడిచేయి తనని గట్టిగా పెనవేసు కుంది.

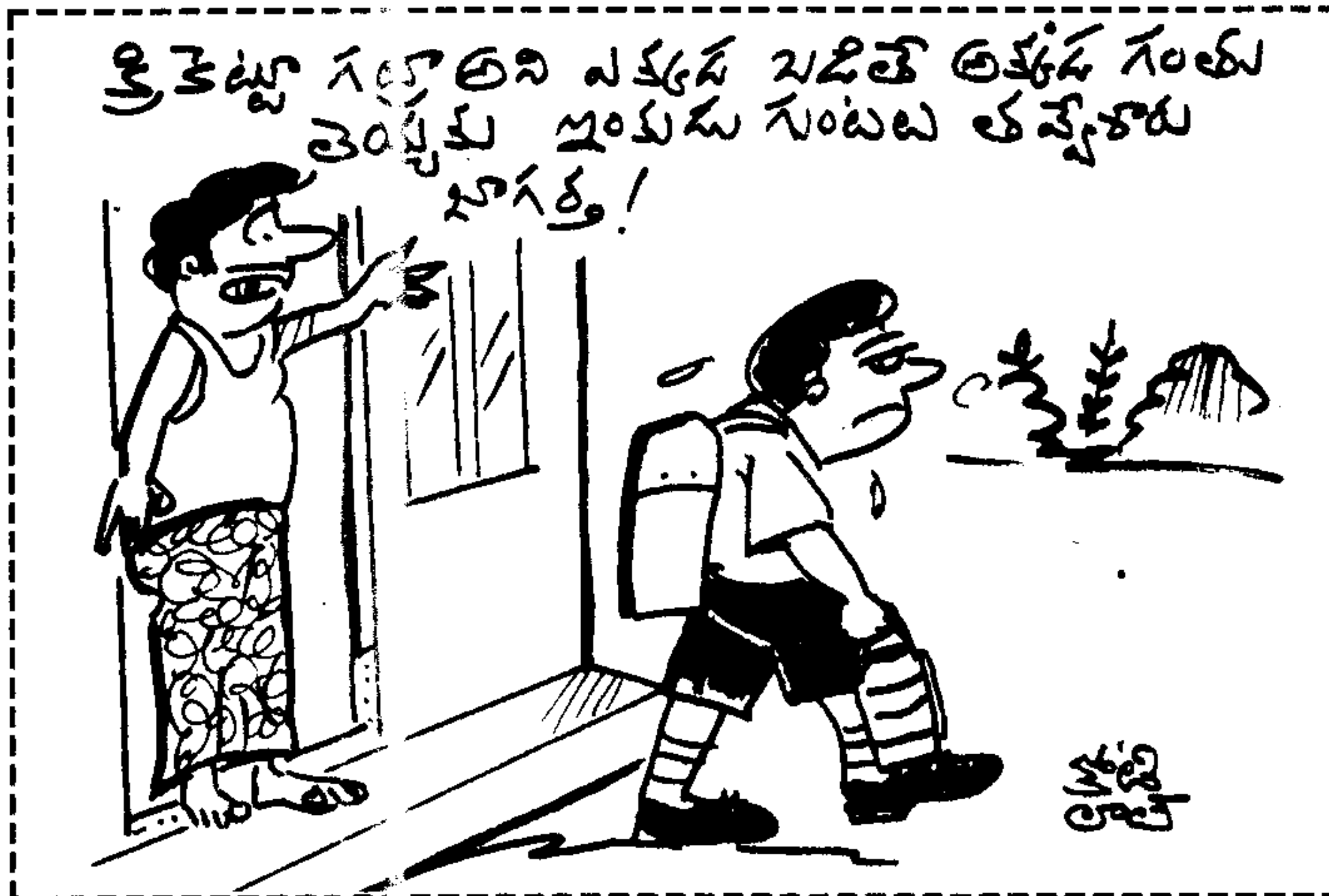
"బాబూ," ఆప్యాయంగా పిలిచింది ఆ పెద్దావిడ. "చెప్పండి," అన్నాను. నే కూర్చున్న పాజిషన్ లో మార్పు తీసుకురావాలని ప్రయత్నించాను. కాని తను తీసుకురానివ్వలేదు.

"వయసులో ఉన్న ఆడపిల్లఇంటికి పరాయి మగాడిలా వచ్చిపోతుంటే. ఈ లేబరు కుర్రోళ్ళు పది రకాలుగా చెప్పుకోరుటండీ!" "అవును"

"సంసారులున్న ఇంటిముందు ఇలాంటివి జరిగితే నిప్పులాంటి పిల్లకి పెళ్ళెలా అవుతుందండీ!" "అవును."

"అందుకని అదేదో కానిచ్చేస్తే..." "అదేదో అంటే?" అన్నాను అయోమయంగా నన్ను విడిచి వుండలే నట్లు తను మరింత అతుక్కుపోయింది నన్ను. నా మనసు, వయసు, చెద రని తన్మయత్వానికి, తరగని తాపానికి లోనైంది.

"అదే బాబు, ఆ పసుపు కొమ్మేదో కన్నిస్తే పిల్లకి సేఫ్టీ. మీరు కూడా వచ్చిపోతుండొచ్చు. ఎవరికి ఎటు వంటి అభ్యంతరం ఉండదు. పసు పుతాడు కూడా రెడిగా ఉంది"

అవిడ చేతిలో త్రాడుకు వ్రేలా: డుతున్న పసుపుకొమ్ము, త్రిశూల్ షీవణిలా దూసుకువస్తూండడం కనిపించింది.

రెండోసారి మోసపోవడం. శ్రీమతి హెచ్చరిక అంతకంతకూ చెవుల్లో మార్మోగిపోసాగింది.

